

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Зоитова Моҳира Маҳмадҷусуфовна таҳти унвони “Таҳлили лингвистии ҳайати лексии “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айнӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ. – Душанбе, 2022. – 30 с.

Таҳқиқи хусусиятҳои лингвистии луғатномаҳо барои муайян намудани ҳолати забон дар марҳилаҳои гуногуни инкишоф муҳим ба ҳисоб меравад. Зеро дар асоси маводи фарҳангномаҳо вазъи таркиб ва фонди луғавии забон ба таври мушаххас омӯхта мешавад. Маҳз ба ҳамин хотир диссертатсияи унвонҷӯй Зоитова Моҳира Маҳмадҷусуфовна аз ҷумлаи масъалаҳои мубраму арзишманд маҳсуб меёбад.

Мутобиқи автореферат диссертатсия аз ихтисоршудаҳо, муқаддима, се боб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои диссертатсия, феҳрасти адабиёт, нашри таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия иборат аст.

Дар муқаддима оид ба мубрамаи, зарурати интихоби мавзӯ, дараҷаи омӯхташавии он, мақсаду вазифа ва навгониҳои диссертатсия, методҳои таҳқиқот, аҳамияти назариявӣ амалии таҳқиқот ва ғайра сухан рафтааст.

Боби якуми диссертатсия “Калимаҳои халқӣ-гуфтугӯӣ дар “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айнӣ” унвон гирифта, аз 6 фасли алоҳида иборат аст. Фасли якуми боби аввал “Мафҳум, мазмуну моҳият ва хусусиятҳои калимаҳои халқӣ-гуфтугӯӣ” номгузори шуда, муаллиф калимаҳои халқӣ-гуфтугӯӣ дар луғатномаи мавриди таҳқиқ овардашударо аз лиҳози луғавӣ-маъноӣ таҳлилу баррасӣ намудааст. Дар фаслҳои баъдӣ оид ба воҳидҳои луғавии марбут ба либос ва пойафзол, воҳидҳои луғавии марбут ба ҳайвонот ва парандагон, воҳидҳои луғавии марбут ба растаниҳо, воҳидҳои луғавии марбут ба асбоби рӯзгор ва дигар қабатҳои луғавии халқӣ гуфтугӯӣ таҳқиқ анҷом гирифтааст. Маълум мегардад, ки зимни таҳқиқ муаллиф ба масъалаи хусусиятҳои сермаъноӣ ва муродифию мутазодии вожаҳо аҳамияти махсус зоҳир карда, аз ин зӯвья низ воҳидҳои луғавӣ матраҳ мешаванд.

Боби дуюм “Калимаҳои иқтибосӣ дар “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айнӣ” ном дорад. Диссертант вожаҳоро аз рӯйи мансубияти забониашан ба гурӯҳҳои мисли калимаҳои иқтибосии арабӣ, калимаҳои иқтибосии туркӣ-муғулӣ ва калимаҳои

иктибосии забонҳои дигар тасниф намуда, дар заминаи назарияҳои вомвожашинохтӣ таҳлилу баррасӣ намудааст. Ба калимаҳои иқтибосии арабӣ таваҷҷуҳи махсус зоҳир намуда, моҳияти онҳоро дар забони тоҷикӣ нишон додааст.

Боби сеюми диссертатсия “Сохтори калимаҳои тафсиршуда дар “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айни” ном дошта, се фасло дар бар мегирад. Муаллиф дар фасли якуми боби сеюм масъалаҳои муқаддамотиро матраҳ намуда, дар фасли дуюми ин боб ҳамаи пасвандҳои калимасозии истифодашударо аз рӯи вазифаву доираи истеъмолашон ба риштаи таҳқиқ қашида, моҳияти калимасозии ҳар пасвандро дар алоҳидагӣ муайян сохтааст. “Сохтори калимаҳои мураккаб” - унвони фасли сеюми боби мазкур буда, дар он вожаҳои мураккаб бо назардошти қолибҳои калимасозӣ ва пайвасту тобеъ буданашон таҳлилу баррасӣ шудаанд.

Аз матни фишурдаи диссертатсия маълум аст, ки муаллифи он маводи хеле зиёдро ҷамъоварию табақабандӣ намуда, ҳайати лексии “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айниро тибқи назарияҳои луғатшиносии муосир таҳлилу баррасӣ намудааст. Дар охир метавон гуфт, ки диссертатсия ба ҳадафу вазифаҳои муайяннамудаи муаллиф пурра мувофиқ аст. Дар воқеъ, диссертатсияи мазкур аз нахустин корҳои пажӯҳишиест, ки маводи “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айни ба таври муқаммал мавриди таҳлили лингвистӣ қарор дода шудааст.

Хулосаи фишурда нуктаҳои асосии диссертатсияро фаро гирифта, дар нух банд оварда шудааст. Банду басти кор гувоҳи он аст, ки унвонҷӯ ба таҳқиқоти забоншиносӣ ҳадафмандона муносибат намудааст. Ба ин таҳлили адабиёти илмӣ, ки дар боби аввал дарҷ шудааст, низ гувоҳи ҳол аст. Бо вучуди он, дар автореферат баъзе камбудихо ба назар мерасанд, ки зикри онҳо барои беҳдошти сифати кор дар мавриди корҳои минбаъда ва ҷопи рисола аз манфиат ҳолӣ нест.

1. Хуб мешуд, муаллифи диссертатсия омори калимаҳоро аз рӯи сохторашон (сода, сохта, мураккаб) мушаххас дар шакли диаграмма нишон меод.

2. Агар овонавишти калимаҳои иқтибосии таҳлилшуда айнан оварда мешуданд, ба манфиати кор буд.

3. Муҳаққиқ дар мавридҳои муайян ибрази ақида намуда, андешаҳои худро бо далелу мисолҳои ҷолиб аз асари мавриди таҳқиқ меоварад, вале дар ҳолатҳои ҷудоғона мисолҳои овардашуда нокифоя ба назар мерасанд.

Эродҳои овардашуда ҷузъӣ буда, арзиши илмӣ пажӯҳиши мазкурро коҳиш намедиханд. Дастовардҳои илмӣ дар диссертатсияи мазкур арзишманду назаррасанд ва муаллиф ба ҳадафҳои муайяннамудаи ҳеш муваффақ шудааст.

Бинобар ин, метавон гуфт, ки автореферати диссертатсияи Зоитова Маҳмадҷусуфовна ба забони тоҷикӣ ва русӣ таҳти унвони “Таҳлили лингвистии ҳайати лексикӣ “Луғати нимтафсилии тоҷикӣ барои забони адабии тоҷик”-и Садриддин Айнӣ” ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Муқарриз:

Дотсенти кафедраи забони тоҷикӣ
МДТ “Донишгоҳи давлатии тиббии
Тоҷикистон ба номи Абуалӣ ибни Сино”,
номзоди илмҳои филологӣ

Юсупов Абдулло
Исмоилович

14 феввали соли 2024

Имзои Юсупов Абдулло Исмоиловичро тасдиқ мекунам.

Сардори Раёсати рушди кадрӣ
МТД “Донишгоҳи давлатии
тиббии Тоҷикистон ба номи
Абуалӣ ибни Сино”, н.и.т.

Сафаров Бехрӯз
Иззатуллоевич

Нишонӣ:

ш.Душанбе, х.Рӯдакӣ 139,
МТД “Донишгоҳи давлатии тиббии
Тоҷикистон ба номи Абуалӣ ибни Сино”,
Тел: (+992) 985636465;
E-mail: abdullo-yusupov@inbox.ru